

med Hensyn til Hvalfangsten paa Grønlands Kyst, og det er selvfølgelig, at den maa drives med al mulig Hensyntagen til Forholdene deroppe. Det siges mig, at der i Aar fra norsk Side er planlagt Hvalfangst i Davisbugten. Det er vi jo ikke i Stand til at hindre. Den Fordel, vi har med Hensyn til Hvalfangsten deroppe, er, at vore Hvalfangere kan lægge deres Trankogerier i Havnene deroppe, hvilke ikke er tilgængeligt for alle og enhver, men Fangsten skal ikke være Rovdrift, men en forstandig og med Hensyntagen til alle Forhold drevet Virksomhed. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi prøver os frem med Hensyn til de Erhvervs- og Indtægtsmuligheder, der er for Grønland, Kryolitkoncessionen synes jo, hvis Forholdet skal vedblive at være, som det har været i de sidste Menneskealdrer, at kunne give os rigeligt Udbytte, men dette tillader os ikke at falde i Søvn med Hensyn til Grønlands Erhvervs muligheder, og den grønlandske Handels Direktion, som jo er særlig interesseret for disse Forhold, arbejder baade paa den ene og den anden Maade med Forsøg paa at udvikle nye Erhvervskilder for dette Land.

Maa jeg saa sige et Par Ord om Postvæsenets Budget, hvor jeg takker for Bevillingerne til yderligere Udligning af Forholdene for Postvæsenets Medhjælpere, saaledes at de kan blive nogenlunde ligestillet med Medhjælperne i de andre Etater — jeg tror, det var ønskeligt, om man kunde finde fuldstændig ens Regler for alle Etaterne —, og ogsaa for Bevillingen til Postkontrolørerne. Overhovedet har jeg kun en eneste Ting vedrørende Postvæsenets Budget at beklage, nemlig at man ikke har villet bevilge Centraladministrationen den af den ønskede yderligere Medhjælp gennem en særlig Kontorchef. Jeg vil nødig, at denne Budgetbehandling skal slutte, uden at jeg endnu en Gang gentager, at jeg tror, det vil være umuligt for Centraladministrationen at bestride det store Arbejde, den har i Postvæsenet, uden en saadan Udvidelse. Men nu maa Spørgsmaalet staa hen til næste Aar, indtil en samlet Overvejelse af Styrelsesforholdene i Postvæsenet, som naturligt følger med den Ændring i Statsbanernes Styrelsesform, man for Øjeblikket behandler, har fundet Sted.

Der er kun eet Spørgsmaal, der nu har været Genstand for Tvivl, nemlig Rekreationshjemmet i Rørvig, hvor et Flertal har tiltraadt Ændringsforslaget, medens et Mindretal med det ærede Medlem for Ruds-Vedby-Kredsen (Svendsen) som Ordfører har fraraadet det. Dette ærede Medlem

pegede paa de store Konsekvenser af denne Bevilling. Ja, Konsekvenserne fremdrages altid, naar man begynder med et nyt Forsøg, og Konsekvenser vil naturligvis en Bevilling som denne kunne have. Men jeg frygter ikke for, at Tinget vil blive trykket af de Konsekvenser, det tager, hvis det gaar med til dette Forslag. Det vil kun være Konsekvenserne af en god Gerning, og dem behøver man i Virkeligheden ikke at frygte. Med Hensyn til det Billede, det ærede Medlem udmalede, vil jeg dog sige, at det er ikke rigtigt, at dette Forslag nødvendigvis medfører en saadan Stilling, som han angav. Thi det, her foreligger, er kun det ganske bestemte Forhold, at en Gren af Statens lavtlønnede Funktionærer ved egen Hjælp og med stor Omtanke og Dygtighed hos Lederne og megen Opofrelse fra Medlemmernes og andres Side har tilvejebragt et saadant Rekreationshjem for Standen. Det er denne særlige Anstalt, dette særlige Ferie- og Rekreationshjem, man kommer til Hjælp gennem det Forslag, her stilles. Den Konsekvens, der altsaa kan siges at følge af dette Forslag, er, at hvis andre af Statens lavtlønnede Funktionærer gør tilsvarende Bestræbelser med tilsvarende gunstigt Resultat for at skabe sig et saadant Rekreationshjem, vil der være Grund til at yde dem en tilsvarende Bistand. Men den Konsekvens kan dog ikke afskrække nogen. Det Beløb, her kan være Tale om, er ikke stort, og selve Beløbet er jo ikke et Beløb givet ud i det blaa, men et Beløb givet ud væsentligt til Afholdelse af Udgifter, der bliver Indtægt for en anden Statsinstitution, nemlig Statsbanerne. Jeg tror ikke, man tør sige, at der i dette Forslag ligger andre Konsekvenser end dem, jeg her har anført. Det er Hjælp til det, som det ærede Medlem og hans Parti meget hyppigt har fremsat som noget, man bør hjælpe, nemlig Selvhjælp, og til en Selvhjælpsinstitution af en særdeles anerkendelsesværdig Karakter. Jeg kan ikke tro andet, end at mange Medlemmer maa anerkende, at Statens lavtlønnede Funktionærer viser et saadant Sammenhold og en saadan Offervillighed, at de kan rejse et saadant Rekreationshjem, og at yde disse Bestræbelser en Støtte er det, jeg har tilstræbt. Forslaget er udtrykkelig formet saaledes, at det kun er et Bidrag til Rejseudgifterne, ikke de samlede Udgifter til Rejsen, der her er Tale om, og saaledes, at Administrationen kan benytte Bevillingen paa en saadan Maade, at den kommer særlig de Funktionærer, som er hjemsogte af